

stolene er undersøgt, hvorvidt de Bestemmelser, der ved Finantsloven tages med Hensyn til hans særlige Ret, ere hjemlede eller ikke. At nu Rigsdagen i det Hele og navnlig denne ærede Thing har fundet, at disse Deputatnydere ere berettigede til denne Godtgjørelse, fremgaar af, at det fjerde Kvartal, hvorom der er Spørgsmaal, nemlig første Kvartal af Aaret 1852 — senere bortfalder det nemlig — blev opført paa Finantsloven for 1853—54, efter Deputatnydernes Paastrand, og blev besluttet af Rigsdagen. Deri ligger da en Erkjendelse af, at de Vedkommende have Afgang til den Godtgjørelse, som er givet dem ved den Sum, som her er Spørgsmaal om. Jeg skal saaledes henstille til det ærede Udvalg, om det ikke maatte finde Anledning til at modificere den foreslaaede Beslutning til Sagens anden Behandling.

Ordføreren: Det vil af det nys holdte Foredrag være klart, at det er in confesso, at her er en Afvigelse fra selve Finantsloven, som er det, der er Hovedgrundlaget for Revisionens og Decisionens Arbejde. Det vil tillige sees, at Sagen ikke staar saaledes, at vedkommende Regnskabsbetjente, overensstemmende med Finantsloven, have tilbageholdt det, men at Ministeren har givet sit Samtykke til, at der udbetaltes et større Beløb, som svarede til Deputaterne in natura, efterat have undersøgt de Vedkommendes Adkomst til, fra først af at betales paa den gamle Maade, og først da man i Ministeriet er bleven opmærksom derpaa, er der skeet Standsning deri. Men paa den anden Side er det af de sidst fremkomne Oplysninger klart, at Ministeriet er gaaet til værks med den allerførste Samvittighedsfuldhed, som ikke behøver Anerkjendelse fra min Side, da det ligger i Alfterne, at Ingen i høiere Grad end Indenrigsministeriet har vaaget over den størst mulige Overensstemmelse med Finantsloven; og jeg tvivler ikke paa, at naar jeg bringer Sagen under Forhandling i Udvalget, det da mellem første og anden Behandling vil fremkomme med Forslag til en forandret Formulering. Forinden jeg sætter mig, skal jeg endnu blot tilføie, at Sagen rimeligvis vilde have stillet sig anderledes,

hvis den Antegning, der i saa Henseende er paaberaabt i Finantsloven, var blevet berigtiget ved Besvarelse fra Ministeriet; — thi der var ikke fra Ministeriets Side givet noget Svar, skøndt jeg meget vel begriber, at det hidrører fra Forandringen i Ministeriets Bestyrelse; — men var dette skeet, er det ganske vist, at baade Revisionen og Udvalget havde været uden al Undskyldning for ikke at kjende de yderligere Grunde, som Ministeriet i saa Henseende kunde heraabe sig paa.

Justitsministeren: Jeg skal bemærke, at Grunden til Ministeriets Tausshed i saa Henseende vistnok har været, at det hedder i Revisionens Betegning, at den omhandlede Sum efter Omstændighederne vil blive indstillet til at „passere“ og ikke til at „passere for denne Gang“; thi naar dette Udtryk havde været brugt, vilde Ministeriet have ladet Sagen undersøge endnu næiere for at kunne meddele yderligere Oplysninger i Sagen.

Besværlig: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at jeg vel har deeltaget i denne Indstilling som Statsrevisor, men da jeg ikke specielt har gennemgaaet det, kan jeg ikke yttre mig om Spørgsmaalet. Jeg tør kun gjøre opmærksom paa, at Statsrevisionens Indstilling indeholdt det samme Udtryk som Udvalgets: at det skulde passere for denne Gang; og det forekommer mig altsaa, at der vel kunde have været Anledning for Ministeriet til at meddele de Oplysninger, der senere ere fremkomne.

Justitsministeren: Jeg seer, at jeg har taget feil, det er ikke i Betegningen, men i Antegningen, det hedder, at den omhandlede Sum efter Omstændighederne vil blive indstillet til at passere.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisorernes Antegnelser til § 6, Indenrigsministeriet (Antegningsposterne 1, 2, 7, 8, 10, 17, 18, 19, 24, a., b. 26, a., b. c., 29, 30, a.;